

Matthæusevangeliet

3,2

Omvend jer, for **Himmeriget** er kommet nær

4,17

Omvend jer, for **Himmeriget** er kommet nær

4,23

Jesus gik omkring i hele Galilæa, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om **Riget** og helbredte al sygdom og lidelse blandt folket.

5,3

Salige er de fattige i ånden, for **Himmeriget** er deres.

5,10

Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for **Himmeriget** er deres.

5,17-20

Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde. Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket. Den, der bryder blot ét af de mindste bud og lærer mennesker at gøre det samme, skal kaldes den mindste i **Himmeriget**. Men den, der holder det og lærer andre at gøre det, skal kaldes stor i **Himmeriget**. For jeg siger jer: Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i **Himmeriget**

6,10

komme dit **rige**, ske din vilje som i himlen således også på jorden;

6,13

og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er **Riget** og magten og æren i evighed! Amen.

6,25-34

Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidetroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først **Guds rige** og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.

7,21

Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i **Himmeriget**, men kun den, der gør min himmelske faders vilje.

8,5-13

Da Jesus gik ind i Kapernaum, kom en officer hen og bad ham: »Herre, min tjener ligger lammet derhjemme og lider forfærdeligt.« Han sagde til ham: »Jeg vil komme og helbrede ham.« Men officeren sagde: »Herre, jeg er for ringe til, at du går ind under mit tag. Men sig blot et ord, så vil min tjener blive helbredt. Jeg er jo selv en mand under kommando og har soldater under mig. Siger jeg til én: Gå! så går han, og til en anden: Kom! så kommer han, og til min tjener: Gør det og det! så gør han det.« Da Jesus hørte det, undrede han sig og sagde til dem, der fulgte ham: »Sandelig siger jeg jer: Så stor en tro har jeg ikke fundet hos nogen i Israel. Jeg siger jer: Mange skal komme fra øst og vest og sidde til bords med Abraham og Isak og Jakob i **Himmeriget**, men **Rigets** egne børn skal kastes ud i mørket udenfor. Der skal der være gråd og tænderskæren.« Men til officeren sagde Jesus: »Gå, det skal ske dig, som du troede!« Og hans tjener blev helbredt i samme time.

9,35-38

Jesus gik omkring i alle byerne og landsbyerne, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om **Riget** og helbredte al sygdom og lidelse. Da han så folkeskæarerne, ynkedes han over dem, for de var vanrøgtede og forkomne som får uden hyrde. Da sagde han til sine disciple: »Høsten er stor, men arbejderne få. Bed derfor høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst.«

10,7-8

Gå ud og prædik: **Himmeriget** er kommet nær! Helbred syge, opvæk døde, gør spedalske rene, driv dæmoner ud. I har fået det for intet, giv det for intet.

11,11-12

Blandt kvindefødte er der ikke fremstået nogen større end Johannes Døber. Men den mindste i **Himmeriget** er større end han.

12,22-29

Da blev en besat, der var blind og stum, ført hen til ham, og han helbredte den stumme, så han både kunne tale og se. Alle folkeskæarerne blev ude af sig selv og spurgte: »Mon han er Davidssønnen?« Da farisæerne hørte det, sagde de: »Det kan kun være ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og en by eller et hus i splid med sig selv kan ikke bestå. Og hvis Satan uddriver Satan, er han kommet i splid med sig selv; hvordan kan hans rige så bestå? Og hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds ånd, at jeg driver dæmonerne ud, så er **Guds rige** jo kommet til jer. Eller hvordan kan nogen trænge ind i den stærkes hus og røve hans ejendele uden først at have bundet den stærke? Først da kan han plyndre hans hus.

13,11

Han svarede dem: »Jer er det givet at kende **Himmerigets** hemmeligheder, men de andre er det ikke givet.

13,18-23

Så hør I da lignelsen om sædemanden. Når et menneske hører ordet om **Riget** og ikke fatter det, kommer den Onde og røver det, der er sået i hans hjerte;

det er det, som blev sået på vejen. Det, som blev sået på klippegrund, det er ham, der straks tager imod ordet med glæde, når han hører det; men han har ikke rod i sig, han holder kun ud en tid, og når der kommer trængsler eller forfølgelse på grund af ordet, falder han straks fra. Det, som blev sået mellem tidsler, det er ham, der hører ordet, men denne verdens bekymring og rigdommens blændværk kvæler ordet, så det ikke bærer frugt. Men det, som blev sået i den gode jord, det er ham, der hører ordet og fatter det og så bærer frugt og giver hundrede eller tres eller tredive fold.«

13,24-30

Han fortalte dem en anden lignelse: »**Himmeriget** ligner en mand, der såede god sæd i sin mark. Mens folkene sov, kom hans fjende og såede ukrudt i hveden og gik sin vej. Da kornet skød op og satte kerne, kom også ukrudtet frem. Husbondens folk kom så og spurgte: Herre, såede du ikke god sæd i din mark? Hvor kommer da ukrudtet fra? Han svarede: Det har en fjende gjort. Folkene spørger ham så: Vil du have, at vi skal gå ud og luge det væk? Han svarer dem: Nej, for når I luger ukrudtet væk, kommer I til at rykke hveden op sammen med det. Lad blot begge dele gro side om side indtil høsten. Ved høsttid vil jeg så sige til høstfolkene: Tag først ukrudtet fra og bind det i knipper, så det kan brændes, men saml hveden i min lade.«

13,31-32

Han fortalte dem en anden lignelse: »**Himmeriget** ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin mark. Det er mindre end alle andre frø, men når det vokser op, er det større end alle andre planter og bliver et helt træ, så himlens fugle kommer og bygger rede i dets grene.

13,33

Han fortalte dem en anden lignelse: »**Himmeriget** ligner en surdej, som en kvinde tog og kom i tre mål hvedemel, til det hele var gennemsyret.«

13,36-43

Da lod Jesus skarerne gå og gik hjem. Og hans disciple kom og bad ham: »Forklar os lignelsen om ukrudtet på marken.« Han svarede: »Den, der sår den gode sæd, er Menneskesønnen, marken er verden, og den gode sæd er **Rigets** børn. Men ukrudtet er den Ondes børn, og fjenden, der såede det, er Djævelen. Høsten er verdens ende, og høstfolkene er engle. Ligesom altså ukrudtet tages fra og brændes i ild, således skal det også gå ved verdens ende: Menneskesønnen skal sende sine engle, og fra hans **rige** skal de tage alt det væk, som fører til straf, og alle dem, der begår lovbrud, og kaste dem i ovnen med ild. Der skal der være gråd og tænderskæren. Da skal de retfærdige skinne som solen i deres faders **rige**. Den, der har ører, skal høre!

13,44

Himmeriget ligner en skat, der lå skjult i en mark; en mand fandt den, men holdt det skjult, og i sin glæde går han hen og sælger alt, hvad han ejer, og køber den mark.

13,45-46

Igen: **Himmeriget** ligner en købmand, der søgte efter smukke perler; og da han fandt én særlig kostbar perle, gik han hen og solgte alt, hvad han ejede, og købte den.

13,47-52

Igen: **Himmeriget** ligner et vod, der blev kastet i søen og samlede fisk af enhver art; da det var fuldt, trak de det op på bredden og satte sig og samlede de gode fra i tønder og kastede de dårlige ud. Således skal det gå ved verdens ende: Englene skal gå ud og skille de onde fra de retfærdige og kaste dem i ovnen med ild. Dér skal der være gråd og tænderskæren. Har I fattet alt dette?« De svarede: »Ja!« Da sagde han til dem: »Derfor: Enhver skriftklog, der er blevet **Himmerigets** discipel, ligner en husbond, der tager nyt og gammelt frem fra sit forråd.«

16,19

Jeg vil give dig nøglerne til **Himmeriget**, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.«

16,28

Sandelig siger jeg jer: Nogle af dem, der står her, skal ikke smage døden, før de ser Menneskesønnen komme i sit **rige**.«

18,1-5

På den tid kom disciplene hen til Jesus og spurgte: »Hvem er den største i **Himmeriget**?« Han kaldte et lille barn hen til sig, stillede det midt iblandt dem og sagde: »Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i **Himmeriget**. Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i **Himmeriget**; og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig.

18,23-35

Derfor: **Himmeriget** ligner en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere. Da han begyndte på regnskaberne, blev en, der skyldte ti tusind talenter, ført frem for ham. Da han ikke havde noget at betale med, befalede hans herre, at han og hans kone og børn og alt, hvad han ejede, skulle sælges, og gælden betales. Men tjeneren kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig det alt sammen. Så fik den tjeners herre medynk med ham og lod ham gå og eftergav ham gælden. Men da den tjener gik ud, traf han en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer. Og han greb ham i struben og sagde: Betal, hvad du skylder! Hans medtjener kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig. Det ville han ikke, men gik hen og lod ham kaste i fængsel, indtil han fik betalt, hvad han skyldte. Da hans medtjenere nu så, hvad der var sket, blev de meget bedrøvede og gik hen og forklarede deres herre alt, hvad der var sket. Da kaldte hans herre ham for sig og sagde: Du onde tjener, al den gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det. Burde du så ikke også forbarme dig over din medtjener, ligesom jeg forbarmede mig over dig? Og hans herre blev vred og overlod ham til bødlerne, indtil han fik betalt alt, hvad han skyldte. Sådan vil også min himmelske fader gøre med hver eneste af jer, der ikke af hjertet tilgiver sin broder.«

19,12

Der er dem, der er uegnede til ægteskab fra moders liv, og der er dem, der er uegnede, fordi mennesker har gjort dem uegnede til det, og der er dem, der har gjort sig selv uegnede for **Himmerigets** skyld. Lad dem, der kan, rumme det!«

19,13-15

Så bar de nogle små børn til Jesus, for at han skulle lægge hænderne på dem og bede; disciplene truede ad dem, men Jesus sagde: »Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig, for **Himmeriget** er deres.« Og han lagde hænderne på dem og gik derfra.

19,16-26

Og se, der kom en hen til Jesus og spurgte: »Mester, hvad godt skal jeg gøre for at få evigt liv?« Han svarede ham: »Hvorfor spørger du mig om det gode? Én er den gode. Men vil du gå ind til livet, så hold buddene!« Han spurgte: »Hvilke?« Jesus svarede: »Du må ikke begå drab, du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk, ær din far og din mor!« og: »Du skal elske din næste som dig selv.« Den unge mand sagde: »Det har jeg holdt alt sammen. Hvad mangler jeg så?« Jesus sagde til ham: »Vil du være fuldkommen, så gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!« Da den unge mand hørte det svar, gik han bedrøvet bort, for han var meget velhavende. Og Jesus sagde til sine disciple: »Sandelig siger jeg jer: Det er vanskeligt for en rig at komme ind i **Himmeriget**. Ja, jeg siger jer, det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i **Guds rige**.« Da disciplene hørte det, blev de meget forfærdede og sagde: »Hvem kan så blive frelst?« Jesus så på dem og svarede: »For mennesker er det umuligt, men for Gud er alting muligt.«

20,1-16

For **Himmeriget** ligner en vingårdsejer, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård. Da han var blevet enig med dem om en dagløn på en denar, sendte han dem hen i sin vingård. Ved den tredje time gik han ud og så nogle andre stå ledige på torvet, og han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård, så skal jeg betale, hvad I har ret til. De gik derhen. Igen ved den sjette og den niende time gik han ud og gjorde det samme. Ved den ellefte time gik han derhen og fandt endnu nogle stående dér, og han spurgte dem: Hvorfor har I stået ledige her hele dagen? De svarede ham: Fordi ingen har lejet os. Han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård. Da det blev aften, sagde vingårdens ejer til sin forvalter: Kald arbejderne sammen og betal dem deres løn, men sådan, at du begynder med de sidste og ender med de første. Og de, der var blevet lejet i den ellefte time, kom og fik hver en denar. Da de første kom, troede de, at de ville få mere; men også de fik hver en denar. Da de fik den, gav de ondt af sig over for vingårdsejeren og sagde: De sidste dér har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os, der har båret dagens byrde og hede. Men han sagde til en af dem: Min ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag det, der er dit, og gå! Jeg vil give den sidste her det samme som dig. Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god? Sådan skal de sidste blive de første, og de første de sidste.«

20,20-23

Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget. Han spurgte hende: »Hvad vil du?« Hun sagde til ham: »Sig, at mine to sønner her må få sæde i dit **rige**, den ene ved din højre, den anden ved din venstre hånd.« Jesus

svarede: »I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?« »Ja, det kan vi,« svarede de. Han sagde til dem: »Mit bæger skal I vel drikke, men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for.«

21,28-32

Men hvad mener I? En mand havde to sønner. Han gik hen til den første og sagde: Min søn, gå ud og arbejd i vingården i dag. Men han svarede: Nej, jeg vil ikke! Bagefter fortrød han og gik derud. Så gik han til den anden søn og sagde det samme til ham. Han svarede: Ja, herre! men gik ikke derud. Hvem af de to gjorde deres fars vilje?« De svarede: »Den første.« Jesus sagde til dem: »Sandelig siger jeg jer: Toldere og skøger skal gå ind i **Guds rige** før jer. For Johannes kom til jer og lærte jer vejen til retfærdighed, og I troede ham ikke, men toldere og skøger troede ham. Og skønt I så det, angrede I heller ikke bagefter og troede ham.

22,2-14

»**Himmeriget** ligner en konge, der holdt sin søns bryllup. Han sendte sine tjenere ud for at kalde de indbudte til brylluppet, men de ville ikke komme. Så sendte han nogle andre tjenere ud, der skulle sige til de indbudte: Nu er der dækket op til fest; mine okser og fedekalve er slagtet, og alt er rede. Kom til brylluppet! Men det tog de sig ikke af og gik, én til sin mark, en anden til sin forretning, og andre igen greb hans tjenere og mishandlede dem og slog dem ihjel. Men kongen blev vred og sendte sine hære ud og dræbte disse mordere og brændte deres by. Så sagde han til sine tjenere: Bryllupsfesten er forberedt, men de indbudte var ikke værdige. Gå derfor helt ud, hvor vejene ender, og indbyd, hvem som helst I finder, til brylluppet. Og disse tjenere gik ud på vejene og samlede alle, som de fandt, både onde og gode, og bryllupssalen blev fuld af gæster. Men da kongen kom ind for at hilse på sine gæster, fik han dér øje på en, der ikke havde bryllupsklæder på. Han spurgte ham: Min ven, hvordan er du kommet ind uden bryllupsklæder? Men han tav. Da sagde kongen til sine tjenere: Bind hænder og fødder på ham, og kast ham ud i mørket udenfor. Dé skal der være gråd og tænderskæren. Thi mange er kaldet, men få er udvalgt.«

23,13

Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere! I lukker **Himmeriget** for mennesker. Selv går I ikke ind i det, og dem, der vil ind i det, tillader I det ikke.

24,3-14

Mens han sad på Oliebjerget, kom hans disciple, da de var alene, hen til ham og sagde: »Sig os, hvornår dette skal ske, og hvad der er tegnet på dit komme og verdens ende?« Jesus sagde til dem: »Se til, at ingen fører jer vild! For der skal komme mange i mit navn og sige: Jeg er Kristus! og de skal føre mange vild. I skal høre krigslarm og rygter om krig. Se til, at I ikke lader jer skræmme! For det skal ske, men det er endnu ikke enden. For folk skal rejse sig imod folk, og land imod land, og sted efter sted skal der komme hungersnød og jordskælv. Alt dette er begyndelsen på veeerne. Da skal de udsætte jer for trængsler og slå jer ihjel, og I skal hades af alle folkeslag på grund af mit navn. Da skal mange falde fra, og de skal udlevere hinanden og

hade hinanden. Mange falske profeter skal stå frem og føre mange vild. Og fordi lovløsheden tager overhånd, skal kærligheden blive kold hos de fleste. Men den, der holder ud til enden, skal frelses. Og dette evangelium om **Riget** skal prædikkes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

25,1-13

Da skal **Himmeriget** ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie. De kloge tog både deres lamper med og olie i deres kander. Da brudgommen lod vente på sig, blev de alle sammen dødsige og faldt i søvn. Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand. Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud. Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå hellere hen til købmanden og køb selv. Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. Siden kom også de andre piger og sagde: Herre, herre, luk os ind! Men han svarede: Sandelig siger jeg jer, jeg kender jer ikke. Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen.

25,14-30

Det(**Himmeriget**) er som med en mand, der skulle rejse til udlandet og kaldte sine tjenere til sig og betroede dem sin formue; én gav han fem talenter, en anden to, og en tredje én, enhver efter hans evne; så rejste han. Den, der havde fået de fem talenter, gik straks hen og handlede med dem og tjente fem til. Ligeledes tjente han med de to talenter to til. Men den, der havde fået én talent, gik hen og gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge. Lang tid efter kommer disse tjeneres herre tilbage og gør regnskab med dem. Den, der havde fået de fem talenter, kom og lagde andre fem talenter på bordet og sagde: Herre, du betroede mig fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til. Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde! Også han med de to talenter kom og sagde: Herre, du betroede mig to talenter; se, jeg har tjent to talenter til. Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde! Så kom også han, som havde fået den ene talent, og han sagde: Herre, jeg kender dig som en hård mand, der høster, hvor du ikke har sået, og samler, hvor du ikke har spredt, og af frygt for dig gik jeg hen og gemte din talent i jorden. Se, her har du, hvad dit er. Men hans herre sagde til ham: Du dårlige og dovne tjener! Du vidste, at jeg høster, hvor jeg ikke har sået, og samler, hvor jeg ikke har spredt. Så burde du have betroet mine penge til vekselrerne, så jeg havde fået mit igen med rente, når jeg kom tilbage. Tag derfor talenten fra ham og giv den til ham med de ti talenter. For enhver, som har, til ham skal der gives, og han skal have overflod, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har. Og kast den uduelige tjener ud i mørket udenfor. Der skal der være gråd og tænderskæren.

25,31-46

Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene; fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det **rige** i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. For jeg var sulten, og I gav mig ikke noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. Da skal også de sige til ham: Herre, hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.«

26,26-29

Mens de spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: »Tag det og spis det; dette er mit legeme.« Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: »Drik alle heraf; dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse. Jeg siger jer: Fra nu af skal jeg ikke drikke af vintræets frugt, før den dag jeg drikker den som ny vin sammen med jer i min faders **rige**.«

Markusevangeliet

1,14-15

Efter at Johannes var blevet sat i fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds evangelium og sagde: »Tiden er inde, **Guds rige** er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!«

4,10-12

Da han var blevet alene med sine ledsagere og de tolv, spurgte de ham om lignelserne. Og han svarede dem: »Til jer er **Guds riges** hemmelighed givet, men til dem udenfor kommer alt i lignelser, for at de skal se og se, men intet forstå, de skal høre og høre, men intet fatte, for at de ikke skal vende om og få tilgivelse.«

4,26-32

Og han sagde: »Med **Guds rige** er det ligesom med en mand, der har tilsæt jorden; han sover og står op, nat og dag, og kornet spirer og vokser, uden at

han ved hvordan. Af sig selv giver jorden afgrøde, først strå, så aks, så fuld kerne i akset. Men når kornet er modent, går han straks i gang med seglen, for høsten er inde.«

Og han sagde: »Hvad skal vi sammenligne **Guds rige** med? Hvilken lignelse skal vi bruge om det? Det er ligesom et sennepsfrø: Når det kommer i jorden, er det mindre end alle andre frø på jorden, men når det er sået, vokser det op og bliver større end alle andre planter og får store grene, så himlens fugle kan bygge rede i dets skygge.

8,34-9,1

Så kaldte han skaren til sig sammen med sine disciple og sagde til dem: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden og bøde med sit liv? For hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv? For den, der skammer sig ved mig og mine ord i denne utro og syndige slægt, skal Menneskesønnen skamme sig ved, når han kommer i sin faders herlighed sammen med de hellige engle.«

Og han sagde til dem: »Sandelig siger jeg jer: Nogle af dem, der står her, skal ikke smage døden, før de ser, at **Guds rige** er kommet i magt og væld.«

9,42-50

Den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at have en møllesten hængt om halsen og være kastet i havet. Og hvis din hånd bringer dig til fald, så hug den af; du er bedre tjent med at gå lemlæstet ind til livet end med begge hænder i behold at komme i Helvede, til den uudslukkelige ild, hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes. Og hvis din fod bringer dig til fald, så hug den af; du er bedre tjent med at gå halt ind til livet end med begge fødder i behold at kastes i Helvede, hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes. Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud; du er bedre tjent med at gå ind i **Guds rige** med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvede, hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes. For enhver skal saltes med ild. Salt er en god ting, men hvis saltet ikke er salt mere, hvordan vil I da gøre det salt igen? Bevar saltet i jer selv, og hold fred med hinanden!«

10,13-16

Og de bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: »Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for **Guds rige** er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager **Guds rige** ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.« Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem

10,17-27

Og da Jesus gik ud på vejen, kom der én løbende og faldt på knæ for ham og spurgte: »Gode Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?« Jesus svarede ham: »Hvorfor kalder du mig god? Ingen er god undtagen én, nemlig Gud. Du kender buddene: >Du må ikke begå drab, du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk, du må ikke begå røveri, ær din far og din mor!< « Han sagde: »Mester, det har jeg holdt alt sammen

lige fra min ungdom.« Og Jesus så på ham og fattede kærlighed til ham og sagde til ham: »En ting mangler du: Gå hen og sælg alt, hvad du har, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlen. Og kom så og følg mig!« Men han blev nedslået over det svar og gik bedrøvet bort, for han var meget velhavende.

Da så Jesus sig omkring og sagde til sine disciple: »Hvor er det vanskeligt for dem, der ejer meget, at komme ind i **Guds rige**.« Disciplene var rystede over hans ord. Og Jesus sagde igen til dem: »Børn, hvor er det vanskeligt at komme ind i **Guds rige**! Det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i **Guds rige**.« Men de blev endnu mere forfærdede og sagde til hinanden: »Hvem kan så blive frelst?« Jesus så på dem og svarede: »For mennesker er det umuligt, men ikke for Gud, thi alting er muligt for Gud.«

12,28-34

En af de skriftkloge, som havde hørt dem diskutere og lagt mærke til, at Jesus svarede dem rigtigt, kom hen og spurgte ham: »Hvilket er det første af alle bud?« Jesus svarede: »Det første bud er: »Hør Israel! Herren vor Gud, Herren er én, og du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke.« Dernæst kommer: »Du skal elske din næste som dig selv.« Intet andet bud er større end disse.« Så sagde den skriftkloge til ham: »Det er rigtigt, Mester. Det er sandt, som du sagde, at Gud er én, og at der ikke er nogen anden end ham, og at det at elske ham af hele sit hjerte og af hele sin forstand og af hele sin styrke og det at elske sin næste som sig selv er mere værd end alle brændofre og slagtofre.« Da Jesus hørte, at han svarede klogt, sagde han til ham: »Du er ikke langt fra **Guds rige**.« Derefter turde ingen længere spørge ham om noget.

14,22-25

Mens de spiste, tog han et brød, velsignede og brød det, gav dem det og sagde: »Tag det; dette er mit legeme.« Og han tog et bæger, takkede og gav dem det, og de drak alle af det. Og han sagde til dem: »Dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange. Sandelig siger jeg jer: Jeg skal aldrig mere drikke af vintræets frugt, før den dag jeg drikker den som ny vin i **Guds rige**.«

15,42-47

Og da det nu var blevet aften, og det var forberedelsesdag, det vil sige dagen før sabbat, kom Josef fra Arimatæa, et fornemt rådsmedlem, som også ventede **Guds rige**. Han dristede sig til at gå ind til Pilatus og bad om at få Jesu legeme. Pilatus undrede sig over, at Jesus allerede var død, og tilkaldte officeren og spurgte ham, om Jesus havde været død længe. Da han havde fået det bekræftet af officeren, overlod han liget til Josef. Han købte et lagen og tog ham ned, svøbte ham i lagnet og lagde ham i en grav, som var hugget ud i klippen. Og han væltede en sten for indgangen til graven. Men Maria Magdalene og Maria, Josés' mor, så, hvor han blev lagt.

Lukasevangeliet

4,42-44

Da det var blevet dag, gik han bort og ud til et øde sted. Folk ledte efter ham, og de fandt frem til ham og forsøgte at holde på ham, så han ikke skulle forlade dem. Men han sagde til dem: »Jeg skal også forkynde evangeliet om **Guds rige** i de andre byer; det er derfor, jeg er blevet udsendt.« Og han prædikede i synagogerne i Judæa.

6,20

Og han løftede sit blik, så på sine disciple og sagde: »Salige er I, som er fattige, for **Guds rige** er jeres.

7,28-30

Jeg siger jer: Blandt kvindefødte er ingen større end Johannes. Men den mindste i **Guds rige** er større end han. Hele folket, som hørte ham, også tolderne, gav Gud ret og lod sig døbe med Johannes' dåb. Men farisæerne og de lovkyndige forkastede Guds plan med dem og lod sig ikke døbe af ham

8,1-3

I den følgende tid gik han fra by til by og fra landsby til landsby, og han prædikede og forkyndte evangeliet om **Guds rige**. Sammen med ham var de tolv og nogle kvinder, der var blevet helbredt for onde ånder og sygdomme. Det var Maria med tilnavnet Magdalene, som syv dæmoner var faret ud af, og Johanna, der var gift med Kuza, en embedsmand hos Herodes, og Susanna og mange andre. De sørgede for dem af deres egne midler.

8,9-15

Hans disciple spurgte ham, hvad denne lignelse skulle betyde. Han svarede: »Jer er det givet at kende **Guds riges** hemmeligheder, men de andre bliver det givet i lignelser, for at de skal se, men intet se, og høre, men intet fatte. Men dette er meningen med lignelsen: Sæden er Guds ord. De på vejen er dem, der har hørt ordet; derefter kommer Djævelen og tager ordet bort fra deres hjerte, for at de ikke skal tro og blive frelst. De på klippen er dem, som med glæde tager imod ordet, når de har hørt det; men de har ikke rod, de tror kun til en tid og falder fra, når prøvelser sætter ind. Det, som faldt mellem tidslerne, det er dem, der har hørt ordet, men kvæles af livets bekymringer og rigdomme og nydelser, så de ikke bærer moden frugt. Men det i den gode jord, det er dem, der hører ordet og bevarer det i et smukt og godt hjerte, er udholdende og bærer frugt.

9,1-6

Jesus kaldte de tolv sammen og gav dem magt og myndighed over alle dæmoner og til at helbrede sygdomme. Så sendte han dem ud for at prædike **Guds rige** og helbrede de syge, og han sagde til dem: »Tag ikke noget med jer på rejsen, hverken stav eller taske eller brød eller penge, heller ikke to kjortler hver. Når I kommer ind i et hus, så bliv boende dér, og rejs videre derfra. Men vil de ikke tage imod jer, så forlad den by og ryst støvet af jeres fødder som et vidnesbyrd imod dem.« Så begav de sig af sted og gik fra landsby til landsby, og de forkyndte evangeliet og helbredte overalt.

9,10-11

Da apostlene vendte tilbage, fortalte de Jesus om alt det, de havde gjort. Han tog dem så med og trak sig tilbage til en by ved navn Betsajda for at være alene. Men skarerne opdagede det og fulgte efter ham, og han tog imod dem og talte til dem om **Guds rige**, og han helbredte dem, der trængte til hjælp.

9,23-27

Og henvendt til alle sagde Jesus: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit kors op og følge mig. For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal frelse det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men miste sig selv eller bøde med sig selv? For den, der skammer sig ved mig og mine ord, skal Menneskesønnen skamme sig ved, når han kommer i sin og Faderens og de hellige engles herlighed. Sandelig siger jeg jer: Nogle af dem, der står her, skal ikke smage døden, før de ser **Guds rige**.«

9,57-62

Mens de var undervejs, var der en, der sagde til ham: »Jeg vil følge dig, hvor du end går hen.« Jesus sagde til ham: »Ræve har huler, og himlens fugle har reder, men Menneskesønnen har ikke et sted at hvile sit hoved.« Og Jesus sagde til en anden: »Følg mig!« Men han svarede: »Herre, giv mig lov til først at gå hen og begrave min far.« Men Jesus sagde til ham: »Lad de døde begrave deres døde, men gå du ud og forkynd **Guds rige**.« Og en anden sagde: »Jeg vil følge dig, Herre, men giv mig lov til først at tage afsked med dem derhjemme.« Jesus sagde til ham: »Ingen, der lægger sin hånd på ploven og ser sig tilbage, er egnet for **Guds rige**.«

10,1-12

Derefter udpegede Herren tooghalvfjerds andre og sendte dem i forvejen, to og to, til alle de byer og steder, hvor han selv agtede sig hen. Han sagde til dem: »Høsten er stor, men arbejderne få. Bed derfor høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst. Gå! Se, jeg sender jer ud som lam blandt ulve. Tag ikke pung med, ikke taske, ikke sko, og hils ikke på nogen undervejs. Når I kommer ind i et hus, skal I først sige: Fred være med dette hus! Og bor der et fredens barn dér, skal jeres fred hvile over det, men hvis ikke, skal den vende tilbage til jer. Bliv boende i det hus, spis og drik, hvad de byder jer, for en arbejder er sin løn værd. Flyt ikke fra hus til hus. Og når I kommer til en by, og man tager imod jer, spis så, hvad der sættes frem for jer. Helbred de syge i byen og sig til dem: **Guds rige** er kommet nær til jer. Men når I kommer til en by, og man ikke tager imod jer, gå så ud på gaderne og råb: Selv det støv fra jeres by, som hænger ved vore fødder, kan I beholde – vi børster det af; men det skal I vide: **Guds rige** er kommet nær! Jeg siger jer: På dommedag skal det gå Sodoma tåleligere end den by.

11,2

Han sagde til dem: »Når I beder, skal I sige:
Fader! Helliget blive dit navn, komme dit **rige**;

11,14-20

Engang var han ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham. Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne

ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er **Guds rige** jo kommet til jer.

12,22-31

Til sine disciple sagde han, »Derfor siger jeg jer, Vær ikke bekymrede for livet, hvordan I får noget at spise, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Livet er jo mere end maden, og legemet mere end klæderne. Læg mærke til ravnene; de sår ikke og høster ikke, de har hverken forråds-kammer eller lade, og Gud giver dem føden. Hvor langt mere værd end fuglene er ikke I! Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Når I altså ikke engang formår det allermindste, hvorfor bekymrer I jer så for det øvrige? Læg mærke til, hvordan liljerne gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer, end ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således det græs, som står på marken i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettrøende! Tænk ikke på, hvordan I får noget at spise og drikke, og vær ikke ængstelige. Alt dette søger hedningerne i verden jo efter, men jeres fader ved, at I trænger til dette. Søg derimod hans **rige**, så skal det andet gives jer i tilgift.

12,32

Frygt ikke, du lille hjord, for jeres fader har besluttet at give jer **Riget**. Sælg jeres ejendele og giv almisse. Skaf jer punge, som ikke slides op, en uudtømmelig skat i himlene, hvor ingen tyv kommer, og intet møl ødelægger. For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være.

13,18-19

Så sagde han: »Hvad ligner **Guds rige**? Hvad skal jeg sammenligne det med? Det ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin have, og det voksede op og blev et helt træ, og himlens fugle byggede rede i dets grene.«

13,20-21

Han sagde også: »Hvad skal jeg sammenligne **Guds rige** med? Det ligner en surdej, som en kvinde tog og kom i tre mål hvedemel, til det hele var gennemsyret.«

13,22-30

På sin vej mod Jerusalem vandrede han gennem byer og landsbyer og underviste. Der var en, der spurgte ham: »Herre, er det kun nogle få, som bliver frelst?« Han svarede dem: »Kæmp for at komme ind gennem den snævre port; for jeg siger jer: Mange skal stræbe efter at komme ind, men de vil ikke kunne. Når husets herre først har rejst sig og lukket døren, og I stiller jer udenfor og banker på døren og råber: Herre, luk os ind! – så vil han svare jer: Jeg ved ikke, hvor I er fra. Når I så siger: Vi har spist og drukket sammen med dig, og du har undervist i vore gader, vil han svare: Jeg ved ikke, hvor I er fra. Bort fra mig, alle I, som øver uret! Dér skal der være gråd og tænderskæren, når I ser Abraham og Isak og Jakob og alle profeterne i **Guds rige**, mens I selv kastes udenfor. De skal komme fra øst og vest, fra nord og syd og sidde til bords i **Guds rige**. Og da skal nogle af de sidste blive de første, og nogle af de første de sidste.«

14,15-24

Efter at have hørt det sagde en af gæsterne til ham: »Salig er den, som sidder til bords i **Guds rige!**« Jesus svarede: »Der var en mand, som ville holde et stort festmåltid og indbød mange. Da festen skulle begynde, sendte han sin tjener ud for at sige til de indbudte: Kom, nu er alt rede! Men de gav sig alle som én til at undskylde sig. Den første sagde til ham: Jeg har købt en mark og bliver nødt til at gå ud og se til den. Jeg beder dig, hav mig undskyldt. En anden sagde: Jeg har købt fem par okser og skal ud at prøve dem. Jeg beder dig, hav mig undskyldt. Og en tredje sagde: Jeg har lige giftet mig, og derfor kan jeg ikke komme. Tjeneren kom tilbage og fortalte sin herre dette. Da blev husets herre vred og sagde til tjeneren: Gå straks ud på byens gader og stræder og hent de fattige, vanføre, blinde og lamme herind. Og tjeneren meldte: Herre, det er sket, som du befalede, men der er stadig plads. Så sagde herren til tjeneren: Gå ud på vejene og langs gærderne og nød dem til at komme, så mit hus kan blive fyldt. For jeg siger jer: Ingen af de mænd, som var indbudt, skal smage mit måltid.«

16,14-18

Alt det hørte de pengeglade farisæere, og de gjorde nar af ham. Da sagde han til dem: »I stiller jer an som retfærdige over for mennesker, men Gud kender jeres hjerte. For det, som sættes højt af mennesker, er afskyeligt i Guds øjne. Loven og profeterne havde deres tid indtil Johannes. Siden da forkyndes **Guds rige**, og alle og enhver trænger ind i det. Men himmel og jord skal snarere forgå end en eneste tøddel af loven falde væk. Enhver, som skiller sig fra sin hustru og gifter sig med en anden, begår ægteskabsbrud, og den, der gifter sig med en fraskilt kvinde, begår ægteskabsbrud.

17,20-21

Da farisæerne spurgte Jesus, hvornår **Guds rige** kommer, svarede han: »**Guds rige** kommer ikke, så man kan iagttage det; man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! eller: Se dér! For **Guds rige** er midt iblandt jer.«

18,15-17

Og de bar også deres spædbørn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; da disciplene så det, truede de ad dem, men Jesus kaldte børnene hen til sig og sagde: »Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for **Guds rige** er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager **Guds rige** ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.«

18,18-30

Og et medlem af jødernes råd spurgte Jesus: »Gode Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?« Jesus svarede ham: »Hvorfor kalder du mig god? Ingen er god undtagen én, nemlig Gud. Du kender budene: »Du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke begå drab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk, ær din far og din mor!« Han sagde: »Det har jeg holdt alt sammen lige fra min ungdom.« Da Jesus hørte det, sagde han til ham: »Én ting mangler du endnu: Sælg alt, hvad du har, og del det ud til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!« Da manden hørte det, blev han fortvivlet, for han var meget rig.

Da Jesus så, at manden blev fortvivlet, sagde han: »Hvor er det vanskeligt for dem, der ejer meget, at komme ind i **Guds rige**. Det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i **Guds rige**.« De, der

hørte det, sagde: »Hvem kan så blive frelst?« Han svarede: »Det, som er umuligt for mennesker, er muligt for Gud.«

Peter sagde: »Se, vi har forladt, hvad vi havde, og har fulgt dig.« Han sagde til dem: »Sandelig siger jeg jer: Der er ingen, der har forladt hjem eller hustru eller brødre eller forældre eller børn for **Guds riges** skyld, som ikke får det mangedobbelt igen i denne verden og evigt liv i den kommende verden.«

19,11-27

Mens de hørte på ham, fortalte han dem også en lignelse, fordi han var nær ved Jerusalem, og fordi de mente, at **Guds rige** straks ville komme til syne. Han sagde: »En mand af fornem slægt rejste til et land langt borte for at blive anerkendt som konge og derpå vende tilbage. Han kaldte ti af sine tjenere til sig, gav dem ti pund og sagde: Arbejd med dem, indtil jeg kommer tilbage. Men hans landsmænd hadede ham, og de lod udsendinge rejse efter ham for at sige: Vi vil ikke have den mand til konge over os. Da han så vendte tilbage efter at være blevet anerkendt som konge, lod han de tjenere, som han havde givet pengene, kalde til sig for at få at vide, hvad de havde tjent. Den første kom frem og sagde: Herre, dit pund har indbragt ti pund til. Da sagde han: Godt, du gode tjener, du har været tro i det små, derfor skal du have myndighed over ti byer. Den anden kom og sagde: Herre, dit pund har givet fem pund. Og til ham sagde han: Du skal have fem byer under dig. Så kom den næste og sagde: Herre, her er dit pund; jeg har haft det liggende i et tørklæde. Jeg var nemlig bange for dig, fordi du er en streng mand, som tager ud, hvad du ikke har sat ind, og høster, hvad du ikke har sået. Til ham sagde han: Efter dine egne ord vil jeg dømme dig, du dårlige tjener! Du vidste, at jeg er en streng mand, som tager ud, hvad jeg ikke har sat ind, og høster, hvad jeg ikke har sået. Hvorfor anbragte du da ikke mine penge i en bank? Så kunne jeg have fået dem igen med rente, når jeg kom tilbage. Og til sine folk sagde han: Tag pundet fra ham og giv det til ham med de ti. – De sagde til ham: Herre, han har jo ti pund. – Jeg siger jer: Enhver, som har, til ham skal der gives, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har. Men mine fjender dér, som ikke vil have mig til konge, før dem herhen og hug dem ned for mine øjne.«

21,29-33

Og han fortalte dem en lignelse: »Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at **Guds rige** er nær. Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå.

22,14-20

Da timen var inde, satte han sig til bords sammen med apostlene, og han sagde til dem: »Jeg har længtes meget efter at spise dette påskemåltid sammen med jer, før jeg skal lide, for jeg siger jer: Jeg skal aldrig mere spise det, før det fuldendes i **Guds rige**.«

Så tog han et bæger, takkede og sagde: »Tag det og del det imellem jer. For jeg siger jer: Fra nu af skal jeg aldrig mere drikke af vintræets frugt, før **Guds rige** kommer.« Og han tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde: »Dette er mit legeme, som gives for jer. Gør dette til ihukommelse af

mig!« Ligeså tog han bægeret efter måltidet og sagde: »Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer.

22,28-30

Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig **Riget**, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit **rige**, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer.

23,50-56

Og se, der var en mand ved navn Josef, medlem af Rådet og en god og retfærdig mand, som ikke havde samtykket i det, de andre havde besluttet og gjort; han var fra Arimatæa, en jødisk by, og han ventede **Guds rige**. Han gik til Pilatus og bad om at få Jesu legeme. Så tog han det ned, svøbte det i et lagen og lagde ham i en klippegrav, hvor der endnu ikke havde ligget nogen. Det var forberedelsesdagen, lige før sabbatten begyndte. De kvinder, som var kommet fra Galilæa sammen med Jesus, fulgte efter og så graven, og hvordan hans legeme blev lagt dér. Og da de var vendt tilbage, tilberedte de vellugtende salver og olier; men sabbatten over holdt de sig i ro efter lovens bud.

Johannesevangeliet

3,1-8

Der var et menneske, en af farisæerne, ved navn Nikodemus, medlem af jødernes råd. Han kom til Jesus om natten og sagde til ham: »Rabbi, vi ved, du er en lærer, der er kommet fra Gud; for ingen kan gøre de tegn, du gør, uden at Gud er med ham.« Jesus svarede ham: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se **Guds rige**.« Nikodemus sagde til ham: »Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin mors liv og fødes?« Jesus svarede: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i **Guds rige**. Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er ånd. Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny. Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af Ånden.«

18,36

Jesus svarede: »Mit **rige** er ikke af denne verden. Var mit **rige** af denne verden, havde mine tjenere kæmpet for, at jeg ikke skulle udleveres til jøderne; men nu er mit **rige** ikke af denne verden.«

Apostlenes Gerninger

1,3

Efter sin lidelse og død trådte Jesus frem for dem med mange beviser på, at han levede, idet han i fyrre dage viste sig for dem og talte om **Guds rige**.

8,10-13

Alle, små som store, var optaget af ham og sagde: »Han er Guds kraft, den, der kaldes Den Store.« De var optaget af ham, fordi han gennem lang tid

havde forbløffet dem med sine magiske kunster. Men da de nu troede Filip, der forkyndte evangeliet om **Guds rige** og om Jesu Kristi navn, lod de sig døbe, både mænd og kvinder. Ja, også Simon selv kom til tro, og da han var blevet døbt, holdt han sig hele tiden til Filip og var forbløffet over de tegn og mægtige gerninger, han så.

14,21-23

De forkyndte også evangeliet i denne by og fik mange gjort til disciple. Så rejste de tilbage til Lystra, Ikonion og Antiokia. De styrkede disciplene og formanede dem til at blive i troen og sagde: »I gennem mange trængsler skal vi gå ind i **Guds rige**.« I hver menighed udpegede de derpå ældste for dem, og efter bøn og faste overgav de dem til Herren, som de var kommet til tro på.

19,8

Paulus kom i synagogen og talte frimodigt i tre måneder. Han førte samtaler med folk og overbeviste dem om **Guds rige**.

20,24-27

Men jeg tillægger ikke mit liv nogen betydning, når bare jeg må fuldføre mit løb og den tjeneste, jeg har fået fra Herren Jesus: at vidne om evangeliet om Guds nåde. Og nu ved jeg, at I ikke mere skal få mig at se, alle I, som jeg kom til og forkyndte **Riget** for. Derfor bevidner jeg for jer i dag, at jeg er uden skyld i nogens blod. For jeg har ikke fortiet noget, men har forkyndt jer alt, hvad der er Guds vilje.

28,23-24

Efter at have aftalt en dag med ham kom der endnu flere til ham på hans bopæl; og fra tidlig morgen og helt til aften forklarede og vidnede han for dem om **Guds rige**, og ud fra Moseloven og profeterne søgte han at overbevise dem om Jesus. Nogle blev overbevist af hans ord, men andre troede ikke.

28,30-31

Paulus blev nu hele to år i sin lejede bolig og tog imod alle, der kom til ham. Han prædikede om **Guds rige** og lærte dem om Herren Jesus Kristus, med fuld frimodighed, uden hindring.

Romerbrevet

14,15-18

For sårer du din broder ved det, du spiser, lever du ikke mere efter kærligheden. Den, som Kristus døde for, må du ikke bringe i fordærv ved det, du spiser. Lad ikke det gode, I har fået, komme i vanry. For **Guds rige** er ikke mad og drikke, men retfærdighed og fred og glæde i Helligånden. Den, der tjener Kristus sådan, er Gud til behag og bliver agtet af mennesker.

Første Korintherbrev

4,20

For **Guds rige** afhænger ikke af ord, men af kraft.

6,9-11

Ved I ikke, at uretfærdige ikke skal arve **Guds rige**? Far ikke vild! Hverken utugtige eller afgudsdyrkere eller ægteskabsbrydere eller mænd, der ligger i med mænd, eller tyve eller griske mennesker, ingen drukkenbolte, ingen

spottere, ingen røvere skal arve **Guds rige**. Sådan var nogle af jer engang, men I blev vasket rene, I blev helliget, I blev gjort retfærdige ved Herren Jesu Kristi navn og ved vor Guds ånd.

15,20-28

Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen. Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus. Men hver til sin tid: Kristus som førstegrøden, dernæst, når han kommer, de, som hører Kristus til. Derefter kommer enden, når han har tilintetgjort al magt og myndighed og kraft og overgiver **Riget** til Gud Fader. For Kristus skal være konge, indtil Gud får lagt alle fjender under hans fødder; som den sidste fjende tilintetgøres døden, for »alt har han lagt under hans fødder« – og når det hedder, at alt er underlagt, er det klart, at undtaget er Gud, der har lagt alt under ham. Og når så alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underlægge sig under ham, som har lagt alt under ham, for at Gud kan være alt i alle

15,50-52

Men det siger jeg jer, brødre: Kød og blod kan ikke arve **Guds rige**, og det forgængelige arver ikke det uforgængelige. Se, jeg siger jer en hemmelighed: Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles, i ét nu, på et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles

Galaterbrevet

5,19-21

Kødets gerninger er velkendte: utugt, urenhed, udsvævelse, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, misundelse, hidsighed, selviskhed, splid, kliker, nid, drukkenskab, svir og mere af samme slags. Jeg siger jer på forhånd, som jeg før har sagt, at de, der giver sig af med den slags, ikke skal arve **Guds rige**.

Efeserbrevet

1,3-14

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i Kristus har velsignet os med al himlens åndelige velsignelse. For før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed. I sin gode vilje forudbestemte han os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus til lov og pris for hans nådes herlighed, som han har skænket os i sin elskede søn. I ham har vi forløsning ved hans blod, tilgivelse for vore synder ved **Guds rige** nåde. Den gav han os i rigt mål med al visdom og indsigt ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet om den frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske. I ham har vi også fået del i arven, vi, som var forudbestemt dertil ved Guds beslutning; for han gennemfører alt efter sin viljes forsæt, så at vi kan blive til lov og pris for hans herlighed, vi som allerede forud havde sat vort håb til Kristus. I ham blev også I, da I hørte sandhedens ord, evangeliet

om jeres frelse – i ham blev også I, da I kom til tro, beseglet med forjættelsens hellige ånd, som er pantet på vor arv, indtil forløsningen kommer for hans ejendomsfolk, til lov og pris for hans herlighed.

5,1-7

I skal ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en gave og et offer til Gud, en liflig duft. Men utugt og al slags urenhed og griskhed må end ikke nævnes iblandt jer; det sømmer sig ikke for hellige. Heller ikke skamløshed og tåbelig snak eller overfladisk vid; det passer sig ikke, men derimod taksigelse. For det skal I vide, at ingen utugtig eller uren eller grisk – det er det samme som en afgudsdyrker – har lod og del i Kristi og **Guds rige**. Lad ingen føre jer bag lyset med tomme ord; for det er den slags, der nedkalder Guds vrede over ulydighedens børn. Gør derfor ikke fælles sag med dem!

Kolossenserbrevet

1,13

Tak med glæde vor Fader, som har gjort jer delige til at få del i de helliges arv i lyset. Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns **rige**; i ham har vi forløsningen, syndernes forladelse.

4,10-11

Hilsen fra Aristark, min medfange, og Markus, Barnabas' fætter; ham har I fået påbud om – tag godt imod ham, når han kommer til jer. Og fra Jesus med tilnavnet Justus. De er de eneste jøder, som arbejder sammen med mig for **Guds rige**, og de har været mig til trøst.

Første Thessalonikerbrev

2,11-12

I ved også, hvordan vi, som en far over for sine børn, formanede og opmuntrede og tilskyndede hver eneste af jer til at leve, som Gud vil det, han, der kalder jer til sit **rige** og sin herlighed.

Andet Thessalonikerbrev

1,5-6

Det er et varsel om Guds retfærdige dom, for at I skal kendes værdige til **Guds rige**, som I nu lider for, så sandt som det er retfærdigt for Gud at gengælde dem, der volder jer trængsel, med trængsel.

Jakobs Brev

2,5

Hør, mine kære brødre, har Gud da ikke udvalgt dem, som er fattige i denne verden, til at være rige i troen og arvinger til det **rige**, som han har lovet dem, der elsker ham?

Johannes Åbenbaring

1,9

Jeg, Johannes, jeres broder, fælles med jer om trængslen og **Riget** og udholdenheden i Jesus, var på den ø, der hedder Patmos, for Guds ords og Jesu vidnesbyrds skyld.

12,10

Og jeg hørte en høj røst i himlen sige:

Nu er frelsen og magten og **Riget** vor Guds og herredømmet hans salvedes, for vore brødres anklager er styrtet, han, som dag og nat anklagede dem for Gud.

Himmeriget	~	32 gange
Rige	~	16 gange
Riget	~	13 gange
Guds rige	~	68 gange
I alt	~	129 gange